

Arbejdsgivere udenfor København og udenfor Haandværk og Industri. Der er hele Landbruget; ogsaa det bør være repræsenteret ved hele denne Sags Forberedelse.

Endelig skal jeg gøre en Slutningsbemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Spørgsmaalet om Sommererfaringerne skal ikke skille os. Jeg maa sige, at det er gaaet mig ligesom det 8de Medlem for København (Ivar Berendsen), jeg havde heller ikke Fortrykket, og saa benyttede jeg „Politiken“s Referat. Jeg tænkte mig, at det var et Referat, jeg i en snæver Vending kunde benytte for at se Indenrigsministerens Udtalelser, men de har altsaa været misforstaaede paa dette Punkt. Med Hensyn til Indenrigsministerens Udtalelser vil jeg understrege dette, at jeg tror ikke, vi kommer bort fra, at enten vi finder denne Frygt hos Arbejdsgiverne berettiget eller uberettiget, saa er den til Stede, og jeg skulde ønske, at Udvalget fik oplyst dette. Man kan forespørge baade Arbejdsløshedsinspektøren og Arbejdsanvisningsdirektøren, om der ikke for dem skulde have foreligget Tilfælde, der kunde vise, om denne Betragtningssmaaede er rigtig eller urigtig.

Formanden: Folketingsmand Ivar Berendsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Med det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) er jeg enig i, at Forberedelsen til en Revision skal være saa alsidig som mulig, og med Hensyn til Sættelsen har jeg jo erklæret, at jeg vil være villig til at forhandle med ham i Udvalget derom, saa det skal jeg ikke opholde mig nærmere ved.

Hr. Pitzner har jo i Dag indrømmet mig, at det faktiske, jeg paatalte i Gaar som en Misforstaaelse, er en Misforstaaelse, og at min Bemærkning altsaa var begrundet i hans egen Udtalelse. Men han gentog i Dag den Slutning, som han drog af sin urigtige Fremstilling, og saa længe Hr. Pitzner gentager dette, maa jeg ogsaa modsige ham, for det er nemlig et Grundspørgsmaal. Brøkkforholdet mellem Arbejdsløshedskassernes Kontingenter og det offentlige Bidrag er ligegyldigt i den Forbindelse, hvori han benytter det, thi 1'900'000 Kr., præsteret af Arbejderne som Kontingent til deres Arbejdsløshedskasser, bliver ved med at være 1'900'000 Kr. og har samme Betydning for dem, hvor stort end Bidraget fra det offentlige

bliver. Forskellen ligger hos dem, der modtager noget, de faar saa meget mere, fordi Staten giver saa meget mere til. Men Arbejdsløshedskassernes egen Interesse i, at de ikke misbruges, saa deres Reservefond opspises, bliver den samme, fordi Arbejdernes Bidrag bliver det samme og er endnu i dette Øjeblik under de ulykkelige Forhold, der hersker i Landet, det samme. Derfor er Hr. Pitzners Slutning af den urigtige Forudsætning ikke blot urigtig, men yderst uretfærdig.

Formanden: Folketingsmand Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Da Hr. Ivar Berendsen udtalte, at han vilde blive nødt til, hver Gang jeg hævdede, hvad jeg hævdede, at modsige mig, vil vi eventuelt kunne faa Lejlighed til at veksle et halvt Hundrede eller et helt Hundrede korte Bemærkninger med hinanden. Jeg vil imidlertid hævde, at mit Synspunkt er rigtigt, at der er Forskel paa, om man bidrager 2 Mill. Kr. af sin egen Kasse og faar 2 Mill. Kr. af Statens, eller om man bidrager 2 Mill. Kr. af sin egen Kasse og faar 6 eller 8 Mill. Kr. af Statens. Det influerer paa Forholdene.

Med det samme vil jeg gerne have Lov til at bemærke, at den højtærede Indenrigsminister talte om det berettigede i Arbejdsvægring fra Personer, hvem der var anvist Arbejde, og i Gaar udtalte den højtærede Indenrigsminister, at Arbejdsgiverne eventuelt, naar Arbejderne kom og skulde arbejde, vilde give ringere Løn, end Arbejderne havde Ret til at fordre. Man skal aldrig sige aldrig, men jeg tror dog, at det vil være et rent minimalt Antal Tilfælde, der vil kunne være Tale om, hvad dette angaar. Hvad derimod er meget hyppigt, er dette, at naar Arbejderne er sendte i Arbejde og kommer og melder sig og spørger, hvad Lønnen er, og da faar Svaret: den regulativmæssige, den Løn, der er aftalt med Organisationerne, saa svarer de: Saa vil vi ikke arbejde, vi vil have 50 pCt. mere eller 50 Øre eller 10 Øre mere i Timen, og saa gaar de. Det er uberettiget Arbejdsvægring, og der burde være noget i Retning af, at der om den Arbejder, der bliver sendt i Arbejde, bliver til Arbejdsgiveren sendt en Meddelelse om, hvem han er. Først naar man har det, vil man kunne redressere den Fejl eller Uret, der begaas af den arbejds-søgende ved ikke at tage det ham med Rette tildelte Arbejde.